

lovforslagets sigte, pålægges det ifølge forslaget vejtransportrådet at følge denne udvikling og ved fastsættelsen af antallet af tilladelser til vognmandskørsel at tage hensyn hertil.

Vejtransportrådet skal ved sin administration, herunder især fordelingen af tilladelserne, sikre, at transportefterspørgslen i landets forskellige egne dækkes, ligesom også hensynet til fornyelse inden for vognmandserhvervet skal tilgodeses.

Til § 5.

Inden for EF overvejer man for tiden at indføre regler om kvalifikationskrav for udøvere af vognmandsvirksomhed. Efter de forslag, der foreligger til behandling, er der tale om dels et vandelskrav, hvorefter visse straffedomme automatisk udelukker fra erhvervet, dels krav om økonomisk soliditet, der skal dokumenteres ved bank- eller anden garanti for tilstedeværelsen af en vis mindstekapital i forhold til antallet af benyttede motorkøretøjer, dels krav om faglig egnethed, der tænkes godtgjort ved aflæggelsen af særlig prøve.

Disse forslag har man fra dansk side ikke kunnet tiltræde, idet kravene dels er for usmidige, dels vil medføre administrative ulemper, der ikke står i rimeligt forhold til de fordele, de måtte indebære.

De i lovforslaget indeholdte kvalifikationskrav er i princippet udformet efter regler, der er indført i Sverige ved Kungl. Majestäts kundgørelse om lämplighetsprövning enligt förordningen (1940: 910) angående yrkesmæssig automobiltrafik m. m. af 7. juni 1972.

Det er hensigten, at en ansøgning skal være ledsaget af en redegørelse, indeholdende personlige oplysninger om ansøgeren, en beskrivelse af den virksomhed, han agter at udføre, et årsbudget for denne samt en finansieringsplan. Lovforslaget forudsætter, at der administrativt udfærdiges nærmere regler herom samt om, hvorledes denne ordning skal administreres, herunder forskrifter om høring af brancheorganisationer m. v., så ordningen bliver så lidt byrdefuld som vel muligt for vejtransportrådet. Det er hensigten, at jernbanerne skal fritages for at indsende de nævnte oplysninger.

Det er ikke hensigten, at en ansøger om fornyelse af en tilladelse skal indsende den omhandlede dokumentation, men det er forudsat, at ansøgningen af de pågældende myndigheder forelægges de pågældende brancheforeninger med henblik på at få oplysninger dels om omfanget af den af ansøgeren hidtil udførte kørselsvirksomhed, dels om hans kvalifikationer m. v.

Ved den i stk. 2 omhandlede procedure, der

også skal anvendes ved behandlingen af ansøgninger om fornyelse af en tilladelse, har man sikret sig yderligere grundlag for en vurdering af ansøgerens kvalifikationer m. v.

Såfremt ansøgeren er dømt for strafbart forhold, der begrundet fare for, at han vil misbruge sin tilladelse, jfr. borgerlig straffelovs § 78, stk. 2, eller han i øvrigt i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde, kan tilladelsen i henhold til § 5, stk. 3, nægtes ham. Dette spørgsmål kan af den, der har fået afslag, prøves ved domstolene efter de almindelige regler om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63.

Til § 6.

Bestemmelsen i stk. 1 om, at tilladelsen skal medføres under kørslen, er – som der nærmere er redegjort for under de almindelige bemærkninger – indført af hensyn til kontrollen med reglernes overholdelse.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen i stk. 2 om, at indehaveren af en tilladelse til vognmandskørsel skal følge de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i gældende kollektive overenskomster, at man ved lovgivning på transportområdet vil gribe ind i forholdet mellem arbejdsgiver og arbejder. Således vil en chauffør, der f. eks. måtte være underbetalt i forhold til kollektiv overenskomst, ikke med hjemmel i lovforslagets § 6, stk. 1, kunne støtte et krav om efterbetaling over for arbejdsgiveren. Det er ej heller hensigten at gøre indgreb i organisationsfriheden på arbejdsmarkedet. Sigtet med bestemmelsen er derimod at bidrage til udviklingen af sunde konkurrencevilkår, ikke alene inden for vognmandserhvervet, men også i forholdet mellem de enkelte transporterhverv, samt – for så vidt angår de i de kollektive overenskomster indeholdte regler om arbejdstid og lignende vilkår – at fremme færdselssikkerheden.

En tilladelse til almindelig vognmandskørsel kan efter stk. 3 meddeles for indtil 5 år. Det vil således være muligt også at give en tilladelse for en kortere periode end 5 år, og denne mulighed er især tænkt bragt i anvendelse, hvor tilladelsen skal benyttes til afvikling af specielle transportbehov – f. eks. i forbindelse med et større anlægsarbejde – eller til afvikling af sæsonbetonede transportbehov.

I stk. 3 er i øvrigt indeholdt en bemyndigelse for vejtransportrådet til at stille nærmere vilkår for tilladelser til vognmandskørsel. Således bør der